

ACC. N:R. 967

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: SKÅNE Upptecknat av: M.G. Ås.

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör

Mårtensafton i Lövskärsgården 1-6

Skriv endast på denna sida!

Wardensöfsten i förbringning.

Förmiddagen var still, och gästerna hade gällt. Det hade va-
rit utspel men gedignas och traditionellt vägskarsmiddag. Efter
en par smörgåsar hade man ätit svartkåppa och gäststekt; så
smaka med smörgrädd och till sid speditkaka. Senare ka-
had lekarna; gästen direkt införskaffade från Skräme till smör
faten. Svampen hade värden påle polskat i samma landskaps
koff med sig ~~från~~ vid hemvägen från sommarbostad i Födelä
viken och Hvarbygdan. Bränninsflaskan hade en gul ~~skiv~~
vitken stöt Odakra. Skriv och burgogre framkallades icke i st
ökningsstämme icke officiell. Skivlekarna på omflakarna från
sekas i kasten till bydligare landskap. Det är icke arstöras
utvikelsen av en gång se sina gäster hos sig hade värden m
uppgå planen på en kaga middagskvällen från Svanelv, de
i varje part. — När det värden, den berättade rektioner
lekarna, också i det arbetssam och det klistas glida över
på så morskarna väning med med full tillfredskänslighet av
insehandling. Staus blide vilade snart på de bränne stora för
ten på böger. Det var lekarnas förändrar. Saker hade en all
morsken strängt avriktadtryck. Warden med de fina, något or-
diga dragan var bilden av den förskynthet och det saktas om
som kommederarna den vackliga och gedigna begärning av.
Nummuk funnas också några av morskarna från gamla förändrat
het, och snart oro lekarnas funderar vid bordskänslighet i st
kan sig så tydligt den lilla bordsgården, där den lag på en ti
höjd med de lagarna stora åkarna var starkt bring byggande
och sedan dragan, storkingar, sunk om, så pass långt borta, av

Lite gårdens frukt framtrada och utvecklas sig i landtbyggen.
Så den bestod av tre södmaralade, fahuräckta laggar, 2.
bildade de tre bidorna i en brudrad, den i skräckta Ma
bygden dypriska grupperningens av byggnaderna i en lag
för omkring en halv sedel sedan, de kringbyggda gorda
avtogens (När man på upptäcktsreisen märkte sig gorda
hade man brudradens utbyggda bida framför sig; man
således god överblick över hela den lilla gården, stallet
sin väntar om byggnaderna lag den gamla brudgården,
med några störe brudrad, del era med skräck. Det
Beringslagan och således ej synlig från dessa hall lag de
nya brudgårdsanläggningarna. Sedan var jämförelsen
och en i sin stog frukt husen och utövarad utveckla. De
kunde heller inte kallas huse. Det var brudgården. —

Några hundra meter från gården var en trekantig, angstrid med
margelgras i ena kanten, en idealt utlyskt för gäss.
gårdens skräck kände också utpräglad av en mindre av
sådana husdjur. För sin minne dyr lag också kretsen denna
lilla gäststugan på väg till eller från sin älsklingstierkvarn
utvidgade sin platsen där. Man minnes ^{den} lilla arbetssag
i gamla fadernehemmet. Gården skräcks nästan helt och ha
av den agande familjen. Sammanlagt arbetsgäite utlyskade
manhet blev, då del var fraga om annat av de vardagliga
borna. Den dagen hade man varit i Lelöv och till gatan.
var en vägräckta på omkring två mil, och ~~den~~ sedan förtogs
och vis mycket om utlyskt. En del lilla utlyskt gjordes sedan
den frukt, ~~och~~ ^{och} gorden skrevdes, hästarna fruga förtäckt ordspas
Häls-

På morgonen tog man upp klockorn 4 och fortsatte till slut till
hand tillika lagandet av matsäckerna icke var den sista i
ga. Jo så man putade. Klottan 5 var det ännå. Gården tog de
tre timmar i ansvaret. Vid framkomsten stannade man först
på berget. Såsom en stark våld, och den borde man in
för klottarens gård, där häderna dattes in i klottet. I
frågans dessa först vägen och sedan av den riktigt drickarna för de
ströms för de gjorda drogik till kringluren. I en gånge man
^{av sin hälla} kringluren. Det var alltid en del strömd uppköp och ärenden
skoga med. Skottet fick alltid en best. Sin tabulis de
man också, utbyggen för en inlämna, såna in, till till beres
eller med erfarenhet ^{ans} ströcken, inlämningsströcket, till ut
fördigbered vara. Klottan hade var strökt 10. Det var
att klottet på en på liden med. I slutet var ingen brist på
och redovisningar av olika klottar, samtliga välskötta. Men man
ingen fante på en betiska något av detta. I de främre matsäckerna
skulle den uttala brukliga utkyrskan icke ha passet, och de
börene skulle icke där ha trätt sig hemma eller på sin plats
I andra tiden skulle de utplora omringningskällorna icke till
klottet de föll. Den tiden sondersiktade var stark, om man
så vill kringluren, men den vrida till plats. På det hela,
avsågs det på den tiden icke riktigt frukt för en bättre beryg
ning att kupa mat. Den kringluren, som utspjades med att de
en kretsa bröd, skulle spjort sig själv en färdigkrets och
icke avsågs som fullt kompakt att ströta till hys. — Ma
övervände till ryggen, tog plats i denna, och matsäckerna togs för
klar i den egna ryggen och hand den ^{hombagade} alla av seenden förde

maten kunde man sig på öfver mats. Sen, som icke deltog i öfver
måltid i det fria, där gällt icke om en öfver spjuling i hvar
30. sig men öfver till hästarna. Dessa hälsade till varann
på en ähta, gammaldags bondgård om djuren och omvänt
vetliga vännar — med en gnagning, som utbrände om
skäld glöde över öfverordet, och som kritiserades med,
liga smekningar och försäkran, att man snart skulle komma
tillfred hade hästarna ännu icke ätit upp. 30. sig om, m
med sin dry, en liten tur i köpingen, kände till på om
andaktanden, kritikerna och praktiskt. Några gulliga uppen
gjordes icke. Det var maten en hedersatt att icke best
köpa något. Hvar på 12 kundskade man, att man egentl
icke hade man att göra i köpingen, och man kom öfver
att köra hem. Hästarna stodo snart för vagnen, och kundens
hade togit plats i den. Om någon påstod vid den tidpunkte
att de var i människo- och djurvärlden har det var till upp
förliga skiljakt, skulle han var ha fått en farka, som behö
de del hata! "Boda är bra, men komma är bäst." Stångjärden
något kastare är borträdd. I djurvärlden i början öfver hästar
övriga att komma i väg, de stråde hem. I den om de kom
närmare hemmet och kände sig säkra på att snart vara i
ogel skall, dog de öfver sekten med det lugn, som avstör i
skrämmingor. — Efter handkomsten pyntade man först om hä
och de andra djuren, vagnen drogs in på sin plats, och alla
av roten togades igen. För man såkända hade skringstätt,
lades man i skuggan till dagens handmat. Det var en mat
oför. Måttiden bestod av smör och gröddbröd samt till och

katis med klock, höjdg grädde. Sin dea dracks stä mjölke
konstryggt dricka. Det var vagndricka, men våra dagars duk
gyltis ^{bröde} skulle ha kräck sig. Skök övör och på klocka delens
den ände och eventuella lassorn bli kanske förvärad som
det ikke torrvardes svartkoppa och gas. Han kom emellan tid i
bli mer förvärad, än vad bondskapet skulle ha blivit om de frumit.
rätter på brödet. Det var oäktafäliga bondgärder i fruktbar, som i
had med vad som var jallet i bettors heu, uppfödde och ucindre.
gatts, men det skulle iaktat aldrig ha fallit några av dessa uppfö
an, och de själva skulle äta något av garna. Det sägs ikke
ikke höra dis, det brukades ikke, det var oristbrakt, bondbrögs
vad som helst, men och var så. — Efter måltiden tittade man
bilet i tidningarna. Det var "Fransat" och "Blåbanda för ysta
Sjöpa gjorde man en oord för och de två djuren. Några av dessa
skodo och ädo, andra hade redan börjat sjunda ochans oris och lag
Silla kycktes friska, och beröset bara gällde konstaterandet av
de hade det bra, och och var i ordning, och som en uttryckt,
denma förskätae till de sig alla stilla. Med en lön ordens
på kunden del och de berörande visade de till betaltina utloende
So gick man till sängs. (Börjande dag var bröddag, och man hade
i medföljande av och man ej behövde några upp så viktigt förjans
morgon. Men när denna kom, och man hade en del ganska
och var varen, och man visade, och man var väntad. Sjuren,
den vid kvaillskärvel spetses säga: "Nu har vi det bra, vi kan
och lagga ut" började tidligt fänga efter en morgonkalsning,
av några vailiga ord, några klappor och och fruktardfoder. —
So kvällen gick alltid några i kyrkan. Det börde till

skriften
Det
Vid bankommissionen skulle man redogöra för vilka omkostnader som gjorts, de olika gårdarna, och vilka gårdar som icke varit representerade vid godstånsten. —

Jedem följde lektionen på anstaltsfästerna under studier. Det var en gammal god ked i universitetsstatstaden, och kyrkans kyrkliga skola av sina kyrkogästas, som ej hade eget hus, och anstaltsfäst. Han användes de typografiska tryckningarna som världs förtäring. Som världskriget — oroligt har på rikets sin försäkring och beaktade han sin egenhet i icke denna och andra världs männingar. Det var goda värmor, och vilka ha i rikets vilka ej kunde en duktion. Något betydligt antal om löpande om eller något kort på oroligt kyrka hade aldrig försäkring. Efter upplåtningen från universitetsstatstaden hade kommissionen i de anstaltsfästerna försäkrade på hotell. Det hade icke varit någon på verken med eller dröjer vid denna duktion. De flesta av anstaltsfästerna fick de den tid, då man på hotellet ämnade verken påstod eller tog beaktat för upparna, och då ämnade ^{förstärkt} ~~förstärkt~~ särskilt omhändertagades. Men dylika högtider blev en gång för alla försäkrade, hemmet. Det ämnade också av dem till duktion. —

Det hade blivit kvar en från ängst i lektionens regelbundet varit. Men ha hade varit lugn och angenäm. Den hade gjort det mesta av vad en anstaltsfäst i förskolegång kan ge. Efter ämnade en till på de sina föremål, gamla försäkrade med tog lektionen sin på eftermiddagen under skrifts utveckling och dröjer sig till de ha sin avse-